

عنوان مقاله:

عطار نخستین پردازندهی ایدهی شکافت ذره در غزلیات عرفانی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس سراسری فیزیک و کاربردهای آن (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

لیلا غلامپور آهنگرکلایی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی و دبیر ادبیات فارسی شهرستان قائمشهر

مسعود روحانی - گروه ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

استفاده از جلوههای طبیعی همواره یکی از بن مایه های صورتهای خیالانگیز شاعرانه (شکل ذهنی) و محتوایی شاعران فارسی را تشکیل میدهد که مبتنی بر تجربیات عینی و یا ابداعات ذهنی آنهاست. این مقاله به بررسی و تحلیل یکی از اندیشه های محوری عطار؛ یعنی تامل در ذرات و اسرار آن و مقایسهی آن با ذره - به عنوان اساس آفرینش- در علم فیزیک پرداخته است. نتیجه پژوهش نشان میدهد که عطار پرکارترین و اولین شاعر فارسیگوی است که از قالب غزل، برای توصیف ذره با رویکرد علمی استفاده نموده است. ذره و شکافت آن قرنها پیش از آن که به خیال دانشمندان غربی راه یابد، ذهن این شاعر ایرانی را مشغول نموده بود. هدف عارف رسیدن به کمال است و این کمال از نظر شاعر از دل ذره که آغاز آفرینش است، شروع میشود.

کلمات کلیدی:

ذره، عطار، شعر فارسی، علم فیزیک، غزل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195229>

